

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Sosiologian laitos	
Tekijä-Författare-Author Ketola, Salla Karoliina			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Naisten valikoituminen yksineläjiin vuosina 1990 ja 2000			
Oppiaine-Läroämne-Subject Yleinen sosiologia			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2005-04-29	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 101 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Pro gradu-työssä tutkittiin tilastollisin menetelmin 32-41-vuotiaiden naisten valikoitumista yksin asuviin naimattomiin naisiin. Mielenkiinto kohdistui erityisesti siihen, millaisia yhteyksiä koulutuksella ja asuinseudun urbaanisuusasteella oli naisten yksin elämiseen. Tutkielman toinen ulottuvuus oli muutoksen tutkiminen. Tarkasteltavaksi valittiin vuodet 1990 ja 2000. Analysissa tarkasteltiin yksineläjyyden osuuden muutosta sekä sitä, miten koulutuksen ja asuinseudun urbaanisuuden yhteys yksineläjyyteen erosi tarkasteluvuosien välillä. Tutkielman aineistona oli 11 prosentin otos Tilastokeskuksen EKSU01-rekisteriaineistosta. Otoksesta poimittiin tutkielmaa varten osa-aineisto, johon valittiin naiset, jotka olivat joko vuonna 1990 tai 2000 32-41-vuotiaita.</p> <p>Yksin elävien naisten osuus 32-41-vuotiaista naisista kasvoi tutkimusväestössä vuodesta 1990 vuoteen 2000 noin 2,2 prosenttiyksikköä. Vuonna 1990 koulutus oli yhteydessä naisten yksin elämiseen siten, että korkea-asteen koulutuksen saaneiden keskuudessa yksineläjien osuus oli selkeästi suurin, ja perusasteen käyneiden keskuudessa pienin. Vuonna 2000 koulutuksen ja yksineläjyyden välinen yhteys oli heikompi, sillä yksineläjyys oli yleistynyt perus- ja keskiasteen koulutusryhmissä, mutta pysynyt samalla tasolla korkea-asteen koulutuksen saaneiden keskuudessa. Asuinseutukunnan urbaanisuuden ja yksineläjyyden välillä oli selkeä yhteys: kumpanakin vuonna pääkaupunkiseudulla oli suurempi osuus yksineläjiä kuin muissa urbaanisuusmuuttujan luokissa. Yksineläjien osuus kasvoi hieman enemmän pääkaupunkiseudulla kuin muissa asuinseutukunnan urbaanisuusasteen luokissa.</p> <p>Koulutuksen ja asuinseutukunnan urbaanisuuden yhteyttä naisten yksin elämiseen tarkennettiin vakioimalla logistisella regressiomallilla ikä, sosioekonominen asema, toimiala, synnyinseutukunnan urbaanisuusaste, tulot ja teollisuusaste. Naisten yksin elämisen ja koulutuksen sekä asuinseutukunnan väliset yhteydet säilyivät vakioinneista huolimatta. Tutkielmassa tarkasteltiin myös useita selittävien muuttujien interaktioita yksineläjyyden suhteen.</p> <p>Yksin elävien naisten osuuden kasvua pohdittiin individualismin, yksilöllistymisen ja toisen demografisen transition käsitteiden avulla. Naisten yksin elämisen ja koulutuksen yhteys oli yhtäpitävä aikaisemman tutkimuksen kanssa erityisesti vuonna 1990. Koulutuksen ja naisten yksin elämisen yhteyden muutosta tulkittiin diffuusion, valikoitumisen ja syrjäytymisen käsitteiden avulla. Asuinseudun urbaanisuuden ja yksin elämisen yhteyden todettiin vahvistavan aikaisemmasta tutkimuksesta saatua käsitystä yksineläjien keskittymisestä kaupunkeihin. Tulosten perusteella yksineläjien osuuden kasvu suurissa kaupungeissa ei ollut pysähtynyt vuoteen 2000 mennessä.</p> <p>Lähdekirjallisuutena käytettiin aikalaisdiagnostista sosiologista kirjallisuutta, väestötieteellisiä teorioita ja tutkimuksia sekä yksin elämistä koskevia empiirisiä tutkimuksia.</p>			
<p>Avainsanat-Nyckelord-Keywords</p> <p>yksineläjät</p> <p>yksineläjät - naiset</p> <p>naimattomuus</p> <p>rekisteriaineistot</p> <p>individualismi</p> <p>yksilöllistyminen</p>			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			